

וישם שיהיה במתניו ויתאבל על בני ימים רבים
ויקמו כל בניו וכל בנותיו ללחמם וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אל בני אבן שאלה יתן אתו
אביו והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפי שיש
סריס פרעה שר הטבחים

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עמו
איש עדלמי ושמו חזיה וירא שם יהודה בת איש
כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן
ויקרא את שמו עזר ותהר עוד ותלד בן ויקרא
את שמו אונן ותסוף עוד ותלד בן ויקרא את שמו
שלמה והיה בכדיב בלדתה אתו ויקח יהודה אשה
לעזר בכורו ושמה תמר ויהי עזר בכור יהודה ועל
בעלי יהודה וימתהו יהודה ויאמר יהודה לאונן בא
אל אשת אונן ויבם אתה והקם זרע לאונן
ידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל
אשת אונן ושזזת ארצה לבלתי נתן זרע לאונן
וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר
יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אבן עזר
וגדל שלמה בני כי אמר פן ימות גם דוד הוא נאזני
ותלך תמר ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת
בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גדי
צאנו הוא וחזיה רעהו העדלמי תמנתה ויגד לתמר
לאמר הנה זמין עליה תמנתה לך צאנו ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שלמה והוא לא נתנה לו לאשה ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויש אליה אל הדרך
ויאמר הנה לא אבוא אלך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה נתן לי כי הנה אלי ויאמר אנה
אשלח גדי עדים מן הצאן ותאמר אם נתן ערבוך
על שלחך ויאמר מה הערבוך אשר ארתך לך
ותאמר דזתמך ופתיילך ומשך אשר בידך ונתן לך
ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר לעיניה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה וישלח יהודה את
גדי העדים ביד רעהו העדלמי לקחה הערבוך מיד
האשה ולא מצאה וישאל את אנשי מקמה לאמר
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה ויאמר יהודה תקח לך פן למה לבח הנה
שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חודשים ויגד ליהודה לאמר נתנה תמר כלתך